L. 17. Kraków, dnia 4. Grudnia 1887. Rocznik VIII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

Ruch budowlany w miesiącu listopadzie 1887. r.

L. porządk.	Dzieln.	Ulica	Nr. domu hipot.	Nr. domu or.	L. Mgtu	RODZAJ BUDOWY i nazwisko właściciela realności	Data rozpoczęcia budowy	Budowniczy projektujący lub robotę prowadzący oraz dotyczący majstrowie
1	I.	Sławkowska	260	4	17122	Nadbudowanie 3-go piętra oraz przybudowanie kuchni, komórek kloacznych i schodów bocznych. Właść. real. Jan Federowicz.		Żychoń budow. projektował.
2	„	św. Jana	313	21	22295	Przebudowa schodów drewnianych na kamienne. Właść. real. Książe Władysław Czartoryski.		Beringer budowniczy.
3	IV.	Łobzowska	98	3	15607	Budowa parkanu murowanego. Właść. realn. Wincenty Schindler.		Zwoliński budow. projektował.
4	V.	Plac Matejki	117	1	19213	Przebudowanie całéj realności. Właść. realn. Pinkus Atteslànder.		Siedek budow.
5	„	Długa	19	40	19798	Budowa domu dwupiętrowego od ul. Krowoderskiéj. Właś. real. Marcin Płatek.		Ertel budow. projektował.
6	„	Basztowa	100	14	20283	Podstęplowanie sufitu i wymiana belkowa w pokoju parterowym. Właść. real. Jan i Maryanna Kurnikowscy.	2/XI.	Rajmund Meus budow.
7	„	Szlak	205		19597	Budowa domku dla stróża. Właś. real. Grzegórz Komsiński.		Matusiński budow. projektował.
8	„	Warszawska	134	3	22171	Budowa wychodków i szluzy kanałowéj ściekowéj. Właś. real. Dr. Miłkowski.		Zwoliński budow. projektował.
9	VI.	Aryańska	parcela 947/16		20728	Wykonanie facyaty frontowéj. Właść. realn. Michał Zieliński.		L. Tlachna budow. Z. Miaskowski mstr. mur.
10	VIII.	Józefa	249	6	20820	Budowa domu dwupiętrowego. Właść. real. Emanuel Tilles.		L. Tlachna budow. projektował.
11	„	Krakowska	69	29	18742	Budowa wychodków dwupiętrowych i dołu kloacznego. Właść. real. Eliasz Rakower.		T. Zaborski budow. projektował.

Zestawiono w urzędzie budowniczym miejskim, w Krakowie dnia 2. grudnia 1887.

Ceny targowe

Miara lub waga	Dnia 2. grudnia 1887.	I-go gatunku				2-go gatunku				3-go gatunku			
		od		do		od		do		od		do	
		zła.	c.	zła.	c.	zła.	c.	zła.	c.	zła.	c.	zła.	c.
100 Kilogram.	Pszenicy zimowéj. . . .	7	20	7	45	—	—	7	—	—	—	—	—
„ „	Pszenicy jaréj	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „	Żyta	5	30	5	70	—	—	5	25	—	—	—	—
„ „	Jęczmienia	5	—	6	—	—	—	4	75	—	—	—	—
„ „	Owsa	—	—	5	—	—	—	4	80	—	—	—	—
„ „	Grochu	—	—	10	50	—	—	9	35	—	—	8	55
„ „	Jagieł	—	—	11	—	—	—	13	—	—	—	—	—
„ „	Fasoli	—	—	6	—	—	—	10	—	—	—	—	—
„ „	Tatarki	—	—	7	50	—	—	7	—	—	—	6	60
„ „	Prosa	—	—	6	50	—	—	6	10	—	—	5	50
„ „	Rzepaku zimowego . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „	Rzepaku letniego . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Hektolitr	Ziemniaków	1	40	1	70	—	—	—	—	—	—	—	—
100 Kilogram.	Siana	—	—	2	60	—	—	2	50	—	—	—	—
„ „	Słomy	—	—	2	—	—	—	1	80	—	—	—	—
1 Hektolitr	Spirytusu z opł. na 95° Tral.	—	—	49	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „	Okowity z opłatą na 80° .	—	—	45	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Garn. (4 litr)	Masła 3 Kilogr. 66 Dgr. .	4	60	5	10	—	—	—	—	—	—	—	—
1 Kilogram	Słoniny	—	—	—	70	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „	Soli	—	—	—	12	—	—	—	—	—	—	—	—
Kopa (60 sz.)	Jaj kurzych	1	70	1	80	—	—	—	—	—	—	—	—
10 Litrów	Kaszy jęczmiennéj zwycz.	—	—	—	70	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „	„ tatarczanéj (częstochowskiéj) . . .	1	50	1	70	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „	„ pszenicznéj . . .	—	—	1	50	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „	„ perłowéj	—	90	1	80	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „	„ tatarczanéj całéj .	—	—	1	60	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „	„ tatarczanéj łupanéj	1	—	1	10	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „	Pęcaku	—	—	—	80	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „	Kaszy jaglanéj	—	90	1	30	—	—	—	—	—	—	—	—
100 Kilogram.	Mąki pszenicznéj . . .	Nr. 0		Nr. 1		Nr. 2		Nr. 3		Nr. 4		Nr. 5	
		15	40	15	—	14	60	14	20	13	40	12	90

Ceny mięsa na miesiąc grudzień 1887. r.

Podali ceny:

a) Rzeźnicy w jatkach poddominikańskich murowanych i drewnianych:

	Jeden kilogram ct.
Mięsa wołowego z części tylnych	56
„ „ „ przednich	48
Polędwicy wołowéj	od 80 do 100
Cielęciny z części tylnych	56
„ „ przednich	46
Baraniny z części tylnych	52
„ „ przednich	46
Wieprzowiny ze skórką	56
„ bez skórki	64

b) Rzeźnicy w sklepach sprzedający:

	Jeden kilogram ct.
Mięsa wołowego z części tylnych	56
„ „ „ przednich	52
Polędwicy wołowéj	od 80 do 100
Cielęciny z części tylnych	56
„ „ przednich	46
Baraniny z części tylnych	52
„ „ przednich	46
Wieprzowiny ze skórką	60
„ bez skórki	64

Ceny pieczywa na miesiąc grudzień 1887.
Podali ceny:

Właściciel piekarni	Rożki wiedeńskie	Bułki wiedeńskie	Bułki zwyczajne	Chléb stołowy doborowy	Chléb stołowy zwycz.
	Za jeden cent wypada gramów				
Bartl Stanisław L. 3. ul. Sienna.	23	30	35	50	54
Bartl Józef L. 28. ul. Szewska.	$26\frac{2}{3}$	$26\frac{2}{3}$	30	35	40
Piek. Gust. Barucha w Podgórzu.	23	30	35	N. II. 66	III. 80
Bicz Piotr L. 29. ul Sgo. Tomasza.	20	$26\frac{2}{3}$	40	45	80
Długoszewski Wilhelm L. 22. ul. Szewska.	23	30	40	55	70
Kaparski Teofil L. 6. ul. Stolarska.	20	$26\frac{2}{3}$	30	35	86
Knoll Józef L. 5. Mały rynek.	$26\frac{2}{3}$	$32\frac{2}{3}$	35	$42\frac{1}{2}$	60
Łysakowski Walenty L. 1. ul. Długa.	30	40	50	55	95
Merkert Aleksander L. 5. ul. Szczepańska.	29	39	48	70	75
Myszkowska Zofia L. 3. ul. Krótka.	piecze tylko sam chléb			35	50
Nowicki Ludwik L. 21. ul. Św. Tomasza.	20	23	30	30	93
Opidowicz Maciéj L. 40. ul. Floryańska.	$26\frac{2}{3}$	$32\frac{1}{2}$	40	50	60
Owsiak Józef L. 5. ul. Wiślna.	23	23	35	$42\frac{1}{2}$	45
Schmidt Anna L. 44. Floryańska.	33	33	60	64	75
Troczyński Romuald L. 11. ul. Stolarska.	piecze tylko sam chléb			55	90
Węgrzynowska Anna L. 30. ul. Sławkowska.	30	$36\frac{2}{3}$	45	55	75
Wątorski Jan L. 3. ul. Mikołajska.	25	36	50	60	77
Goldschmid Joel L. 37. ul. Krakowska	$26\frac{2}{3}$	30	40	80	100
Fingerhut Rezi 2-voto Kleinzellerowa L. $^{27}/_{28}$ ul. św. Agnieszki.	$26\frac{2}{3}$	30	40	60	100

Przedmioty znalezione.

W czasie od dnia 1. do 30. listopada 1887. r. złożono w Magistracie następujące przedmioty znalezione, a mianowicie:

Art. 270. kuferek z wiktuałami.
„ 274. łańcuch.
„ 277. mała poduszeczka.
„ 278. kołnierz futrzany.
„ 283. portmonetka z kwotą 22 cent.
„ 284. portmonetka z kwotą 7 cent.
„ 286. kulczyk z koralem.
„ 331. chustka.
„ 332. woreczek irchowy z 1 cent.
„ 335. woreczek ze śrótem.
„ 336. mały koszyczek.
„ 337. kapelusz męski.
„ 338. kulczyki złote.
„ 339. chustka i szczotka.
„ 340. chustka do nosa.
„ 341. laska.
„ 342. książka do nabożeństwa.
„ 343. 4 klucze.
„ 344. parasol.
„ 345. katalog fabryki maszyn rolniczzch.
„ 346. trzy szczotki ryżowe i 20 centów.
„ 347. parasolka.
„ 348. kapelusz słomkowy.
„ 349. książka żydowska.
„ 350. zarzutka letnia.
„ 351. pióra pawie.
„ 352. parasolka.
„ 363. 18 centów.

Magistrat wzywa niniejszém właścicieli powyższych przedmiotów, aby celem ich odebrania, zgłosili się do Wydziału III. Magistratu i tam swe prawa własności do tychże udowodnili; w przeciwnym bowiem razie, po upływie jednego roku, nabędą znalazcy niektórych praw do tych przedmiotów, a po upływie dalszych czterech lat, staną się ich właścicielami. —

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 30. listopada 1887. r.

L. 23409.

OBWIESZCZENIE.

Gdy c. k. Dyrekcya poczt i telegrafów dla Galicyi we Lwowie zamierza zbudować **w mieście Krakowie** dla użytku publicznego **telefony**, a to w myśl rozporządzenia wys. c. k. Ministeryum handlu z dnia 1. października r. b. L. 1887. ogłoszonego w dzienniku ust. pań. L. 116 z r. b. a dotyczącego urządzania i używania c. k. zakładów telefonicznych rządowych; przeto zwracając niniejszém uwagę osób interesowanych na powyżéj wspomnione rozporządzenie ministeryalne, które poniżéj w całości w niniejszym dzienniku rozporządzeń miejskich się zamieszcza, wzywam uprzejmie, ażeby każda z osób interesowanych, która pragnie mieć urządzony u siebie telefon wniosła jak najrychléj i bezpośrednio podanie do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie. Podanie to winno być zaopatrzone odpowiednią marką stemplową, a sposób zgłoszenia winien odpowiadać postanowieniom wspomnionego powyżéj rozporządzenia ministeryalnego.

Bliższych wyjaśnień udzieli na każde żądanie w krótkiéj drodze Urząd budowniczy miejski w godzinach urzędowyeh od 11—2 z południa.

Magistrat miasta Krakowa,
dnia 27. listopada 1887. r.

Prezydent miasta:
Dr. Szlachtowski w. r.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 7. października 1887.

tyczące się urządzania i używania zakładów telefonicznych łączących się z telegrafem rządowym.

(Dz. ust. pań. L. 116.)

I. Urządzenie i cel.

§. 1. Zakłady telefoniczne, mające służyć do bezpośredniego połączenia biur administracyjnych, przedsiębiorstw fabrycznych, siedzib przemysłu wszelkiego rodzaju, jakoteż dworców kolejowych, hoteli, teatrów, itp., nakoniec pejedynczych mieszkań z urzędem telegrafu rządowego, urządzać będzie wyłącznie Zarząd poczt i telegrafów na prośbę w każdym z osobna przypadku podaną.

Zakłady telefoniczne, w taki sposób urządzone, stanowią przedłużenie telegrafu rządowego, są przeto własnością państwa i oddają się właściwym uczestnikom (abonentom) do korespondowania telefonicznie, za opłatą oznaczonych należytości.

§. 2. Do oznaczenia urzędu telegraficznego rządowego, z którym łączy się jeden lub kilka przewodów telefonicznych, użyto w roporządzeniu niniejszem nazwy „ognisko.“

§. 3. W miarę potrzeby urząd telegraficzny rządowy połączony będzie nadto za pomocą osobnych przewodów drutowych z rozmownicami publicznemi. Nadaje się im nazwę: „C. k. stacya telefoniczna“.

§. 4. Ogniska są zawsze zarazem także rozmownicami publicznemi.

§. 5. Zakłady telefoniczne, urządzone dla uczestników, służą do następujących celów:

a) do przesyłania uczestnikom telefonicznie telegramów, które dla nich nadchodzą do ogniska;

b) do przyjmowania telefonicznie telegramów, które uczestnicy posyłają ognisku, iżby je dalej posłało;

c) do przesyłania uczesnikom telefonicznie wiadomości, dla nich w rozmownicy publicznej oddanych na piśmie, lub nadchodzących do ogniska pocztą (listownie lub na kartach korespondencyjnych), albo przewodem pneumatycznym;

d) do przyjmowania telefoniczne takich wiadomości, które uczestnicy posyłają ognisku, iżbyje dalej przesłało piśmiennie posłańcem (posługaczem publicznym itd.) albo pocztą (listownie lub kartą korespondencyjną), albo też przewodem pneumatycznêm;

e) do rozmawiania telefonicznie z rozmownicami publicznemi łączącemi się z ogniskiem; nadto, jeżeliby przez połączenie kilku przewodów rozmaitych uczestników z tym samym urzędem telegraficznym rządowym powstała sieć telefoniczna,

f) do rozmowy telofonicznej pomiędzy pojedynczemi uczestnikami;

nakoniec, jeżeliby zakład łączył się z linią telefoniczną międzymiastową,

g) do rozmawiania telefonicznie na linii międzymiastowej.

§. 6. Każdemu uczestnikowi zostawia się wyraźnie do woli używać swego zakładu telefonicznego także do jednego z celów w paragrafie powyższym wzmiankowanych, jakoteż dozwolić używania go swoim domownikom, pomocnikom lub sługom.

§. 7. Rozmownic telefonicznych (§§. 3 i 4) używać może każdy do następujących celów:

a) do rozmawiania telefonicznie z ogniskiem;

b) do rozmawiania telefonicznie z uczestnikami właściwej sieci telefonicznej;

c) do rozmawiania telefonicznie z inną rozmownicą publiczną;

d) do oddawania piśmiennie telegramów;

e) do oddawania piśmiennie takich wiadomości, które ognisko posłać ma dalej piśmiennie posłańcem lub pocztą, albo przewodem pneumatycznym, lub też przesłać telefonicznie jednemu z uczestników;

nakoniec, jeżeliby rozmownica publiczna łączyła się z linią telefoniczną międzymiastową;

f) do rozmawiania telefonicznie na linii międzymiastowéj.

§. 8. Wiadomości, przesłane sposobem wzmiankowanym w §. 5 pod *c*) i *d*) jakoteż w §. 7 pod *e*), nazywają się w rozporządzeniu niniejszem „fonogramami“.

II. Opłaty.

§. 9. Za urządzenie, utrzymanie w dobrym stanie i używanie zakładów telefonicznych płacić mają uczestnicy, aż do dalszego rozporządzenia następujące należytości:

a) Dopłata do kosztów budowy, jakoteż na roboty przygotowawcze i urządzenie (należytość za budowę):

za przestrzeń aż do 500 metrów 50 zł.
za każde następne 100 metrów 10 „

Wyjątkowo może być uczestnikowi dozwolone spłacenie należytości za budowę w najwięcej pięciu ratach rocznych; w przypadku takim pobierany będzie stósowny dodatek do téj należytości.

b) Należytość za dostarczenie potrzebnych przyrządów (należytość stacyjna) od każdéj stacyi abonentowéj rocznie, . 30 zł.

c) Należytość za telefoniczne przyjęcie lub przesłanie telegramów i fonogramów (należytość za pośrednictwo), a mianowicie:

od telegramu . . . . . . , . 5 ct.
od fonogramu . . . taksa stała 5 c.
i po $^{1}/_{2}$ c. od każdego słowa z zaokrągleniem pół centa na cały cent.

d) Należytość zą przestawienie celem rozmawiania telefonicznie z innymi uczestnikami (należytość za przestawienie) od każdéj stacyi abonentowéj rocznie . 20 zł.

Należytości ustanowione powyżéj pod *a*) i *b*) opłacane będą tylko wtedy, gdy zakłady telefoniczne mają najwięcéj 15 kilometrów długości; gdy są dłuższe, zawarta będzie co do przerzeczonych należytości osobna umowa.

Za stacye abonentowe w dworcach kolei, hotelach, teatrach itp., z których korzystanie ma być dozwolone podróżnym, gościom lub publiczności teatralnéj itp., należytości pod *b*) i *d*) ustanowione, winny być opłacane podwójnie.

Za opłatą takiéjże podwyższonéj należytości można także stowarzyszeniom, wszelkim korporacyom, lub kółkom towarzyskim pozwolić, aby stacyą abonowaną oddały do użytku swoim członkom.

§. 10. Należytość za używanie rozmownic publicznych do rozmawiania telefonicznie, wynosi od rozmowy trwającéj aż do pięciu minut (o-

płata od rozmowy) . . . . 20 ct.

Od telegramów i fonogramow [§. 7 lit. *d)* i *e*)] oddanych w rozmownicach publicznych, pobierane będą należytości ustanowione w §. 9 pod *c*).

§. 11. Za rozmawianie telefoniczne na linii telefonicznej międzymiastowej pobierane będą osobne należytości.

§. 12. Przewód mierzony będzie podług długości bezwzględnej [§. 9, lit. *a*)] między miejscami wprowadzenia go do budynków. Długości mniejsze od 500 metrów a względnie 100 metrów liczone będą za całe 500 lub 100 metrów.

§. 13. Jeżeli do połączenia z linią telefoniczną międzymiastową trzeba wybudować podwójny przewód, opłacić należy za przyłączenie drugiego przewodu 50 od sta należytości za budowę,

§. 14. Gdy do urządzenia przewodu używa się kiersztaku (Kabel), lub gdy urządzenie połączone jest z nadzwyczajnemi trudnościami, tudzież za wszelkie niezwykłe roboty, które na żądanie uczestnika mają być wykonane, ustanowiona być może za budowę wyższa od prawidłowej opłata.

§. 15 W razie połączenia kilku przewodów, należących do tego samego właściciela, należytość za budowę liczona będzie podług bezwzględnej długości pojedynczych przewodów, należytość zaś stacyjna i za przestawienie wymierzana będzie podług ilości stacyj abonowanych.

§. 16. Do rozmowy, która odbyć się ma w rozmownicy publicznej, w obrębie sieci telefonicznej, albo na linii międzymiastowej, wezwać można za pomocą tak zwanych oznajmień telefonicznych. Podlegają one tym samym należytościom co fonogramy [§. 9., lit. *c*)]. Należytość za rozmowę opłaca w takich przypadkach wzywający.

§. 17. Oddając telegramy i fonogramy, opłacić należy osobno należytości przypadające według taryfy telegraficznej a względnie należytości za posłanie dalej posłańcem, pocztą lub przewodem pneumatycznym. Czy fonogram posłany być ma dalej listownie, kartą korespodencyjną lub pneumatyczną, oświadczyć ma w każdym przypadku oddawca. Za papier i kopertę do zwyczajnych listów liczy się razem 1 ct.

§. 18. Na przewodach telefonicznych Władz rządowych i urzędów, należytość stacyjna i za przestawienie zniżana będzie aż do połowy. Ministerstwo handlu zastrzega sobie pozwalać na takie same zniżenia także dla dla innych urzędów publicznych (krajowych lub gminnych) i dla przedsiębiorstw powszechnej użyteczności na prośbę, którą podać trzeba w każdym z osobna przypadku.

§. 19. Jeżeli uczestnik zamierza używać zakładu telefonicznego tylko przez sześć miesięcy każdego roku lub krócej, obowiązany zapłacić tylko połowę należytości stacyjnej i za przestawienie.

III. Sposoby płacenia.

§. 20. Należytość za budowę [§. 9, lit a)] odebrać należy przed rozpoczęciem budowy. Jeżeli pozwolono na zapłacenie jej ratami i przepisano szczególne sposoby tego zapłacenia, przynajmniej pierwszą ratę złożyć należy, zanim się budowa rozpocznie. W przypadku takim uczestnik złożyć ma nadto kaucyą należytości odpowiednią, którą oznaczy właściwa dyrekcya poczt i telegrafaw a to w papierach publicznych, jakie w obszarze zarządu poczt i telegrafów będą od przedsiębiorców na kaucye przyjmowane, a z której zarządowi poczt i telegrafów wolno będzie bez wdania się sądów odebrać swoję należytość, jeżeliby uczestnik nie dotrzymał wziętych na siebie zobowiązań co do zapłacenia.

§. 21. Należytość stacyjną i za przestawienie [§. 9. lit. *b*) i *d*)] płacić należy z góry półrocznie a to w pierwszej połowie stycznia i lipca. Za pierwsze półrocze kalendarzowe należytość wymierzona być ma, począwszy od dnia skończenia zakładu telefonicznego *pro rata* (licząc na miesiąc dni 30) a zapłacona w ciągu czternastu dni po doręczeniu uczestnikowi uwiadomienia o skończeniu.

§. 22. Należytości za pośrednictwo [§. 9, lit. *c*)] i za rozmowy [§. 10] płacić należy w miarę używania zakładu telefonicznego.

Należytości te, równie jak należytości za przesyłanie dalej telegramów tudzież fonogramów posłańcem lub pocztą albo przewodem pneumatycznym, będą uczęstnikom kredytowane aż do końca miesiąca a następnie ściągane za przesłaniem rachunku. Do tego celu winien uczestnik złożyć w ognisku, stósownie do postanowienia właściwej dyrekcyi poczt i telegrafów, stałą kwotę pieniężną, którą po obrachunku z końcem miesiąca, jakoteż po wyczerpaniu, gdyby to wcześniej nastąpiło, uzupełnić należy do odpowiedniej wielkości.

Należytość za pośrednictwo od fonogramów nadchodzących do ogniska pocztą lub przewodem pneumatycznym, dla przesłania telefonicznie uczestnikowi, opłacać winien oddawca znaczkami listowymi.

§. 23. Należytości od telegramów i fonogramów oddawanych w rozmownicy publicznej i od rozmów, które się w rozmownicy publicznej odbywają, opłacać należy natychmiast.

§. 24. Gdy ruch zakładu telefonicznego ma być wstrzymany w skutek wypowiedzenia przez uczestnika, obowiązek płacenia należytości stacyjnej i za przestawienie ustaje z końcem tego półrocza kalendarzowego, na które [§. 29] wypowiedzenie nastąpiło.

§. 25. Gdy ruch zakładu telefonicznego zostanie wstrzymany z innej przyczyny, ustaje obowiązek płacenia co do wszystkich należytości, z wyjątkiem zaległych jeszcze rat należytości za budowę, jeżeli wstrzymanie trwało najmniej przez dni trzydzieści od dnia uwiadomienia o tem i nie nastąpiło z winy uczestnika, lub jego domowników. Kwota zwrotu, która obliczona być ma *pro rata*, będzie dopisana do najbliższego terminu płatności a względnie potrącona z najbliższej kwoty, która ma być zapłacona.

Gdyby ruch zakładu telefonicznego został następnie całkiem zaniechany, kwota zwrotu wydana będzie w gotówce uprawnionemu po strąceniu rat należytości za budowę, jeżeliby jeszcze zalegały.

IV. Postanowienia ogólne.

§. 26 Kto chce zostać uczestnikiem, winien podać prośbę do właściwej dyrekcyi poczt i telegrafów, która upoważniona jest do prowadzenia potrzebnych rokowań, udzielania wszelkich wyjaśnień przedmiotowych i decydowania o prośbie.

Dyrekcye poczt i telegrafów upoważnione są do odrzucania próśb przedmiotowych, bez podania powodów.

§. 27. Połączenie zakładu telefonicznego z innym, zamiast z najbliższym urzędem telegraficznym rządowym, zastrzega się decyzyi ministerstwa handlu, które nadto każdego czasu zarządzić może, aby istniejąca stacya abonentowa połączona została z innem, zamiast z dotychczasowem ogniskiem. W tym ostatnim przypadku zarząd poczt i telegrafów ponosi koszta przełożenia zakładu telefonicznego.

§. 28. Zamierzający przystąpić do uczestnictwa, winien w prośbie swojej oświadczyć, że poddaje się wszystkim tym postanowieniom, które obowiązują i obowiązywać będą, pod względem stosunku prawnego między zarządem poczt i telegrafów a uczestnikami.

§. 29. Ruch zakładu telefonicznego wypowiedzieć mogą każdego czasu obie strony a to półrocznie od 1. stycznia i od 1. lipca.

§. 30. Używanie zakładów telefonicznych wszelkiego rodzaju do doniesień telefonicznych zagrażających bezpieczeństwu Państwa, lub uwłaczających ustawom, porządkowi publicznemu, lub moralności, jest zabronione.

Zarząd poczt i telegrafów zastrzega sobie prawo wstrzymać, lub całkiem zamknąć, nawet bez wypowiedzenia ruch zakładu telefonicznego ze względu na interesa Państwa lub inne publiczne, jakoteż z powodu popełnionych nadużyć, lub z przyczyny uchybienia obowiązkom płacenia należytości.

§. 31. Zarząd poczt i telegrafów ma na pieczy dozór nad zakładami telefonicznemi, tudzież utrzymanie ich w dobrym stanie i gdyby ruch został przerwany, wszelkimi możebnymi środkami starać się będzie o uchylenie przeszkód, nie bierze jednak na siebie odpowiedzialności za skutki przerwy.

Uczestnik obowiązany jest uwiadomić niezwłocznie ognisko o przerwie w ruchu zakładu telefonicznego.

Dopóki ruch jest przerwany, telegramy przesyłane będą adresatom według odnośnych przepisów telegraficznych.

§. 32. W razie zaniechania ruchu zakładu telefonicznego, zarząd poczt i telegrafów rozbiera przewód, uprząta poczynione urządzenia i zabiera przyrządy swoim kosztem.

Jeżeli zarząd poczt i telegrafów zaniecha ruchu ze względu na interesa Państwa lub inne publiczne, przed upływem pięciu lat od wybudowania zakładu, zwrócona będzie uczestnikowi część należytości za budowę, po strąceniu rat jeszcze zalegających. Mianowicie zwraca się po upływie czasu:

	aż do dwóch lat . . .	50%
nad dwa	„ „ trzech „ . . .	40 „
„ trzy	„ „ czterech „ . . .	30 „
„ cztery	„ pięciu „ . . .	20 „

należytości za budowę.

W razie zaniechania ruchu po upływie lat pięciu nic się nie zwraca.

§. 33. Zarząd poczt i telegrafów będzie miał o to pieczę, ażeby tajemnica telefonowa była pod każdym względem, ile możności zabezpieczona.

§. 34. Osobom, korespondującym ze sobą, zostawia się sprawdzenie ich tożsamości.

§. 35. Za dokładne telefoniczne przesłanie a względnie przyjęcie telegramów i fonogramów, nie daje się żadnej gwarancyi.

Gdyby jedna strona, dla dokładnego przesłania telefonicznie telegramów i fonogramów, zażądała powtórzenia pojedynczych słów lub całych zdań, druga strona winna niezwłocznie uczynić temu zadosyć.

§. 46. Telegramy i fonogramy ułożone w języku, w którym uczestnicy lub urzędnicy pośredniczący nie są biegli, jakoteż imiomona własne, wyrazy obce i liczby w telegramach i fonogramach przytoczone, przesyłane będą w ten sposób, że telefonowana będzie głoska po głosce (według okoliczności za pomocą abecadła cyfrowego, które osobno będzie ogłoszone) i cyfra po cyfrze.

§. 37. Listy i karty korespondencyjne lub pneumatyczne, których osnowa przesłana być ma uczestnikom, powinny być adresowane do ogniska i zaopatrzone na górnym lewym rogu strony adresowéj napisem „fonogram“. Tym samym napisem opatrzone być winny fonogramy oddawane na piśmie w rozmownicy publicznéj.

Listy, tudzież karty korespondencyjne i pneumatyczne rzeczonego rodzaju, zaadresowane niezgodnie z przepisami lub niedostatecznie [§. 32] frankowane, nie będą przesyłane telefonicznie, lecz zwykłą drogą oddawane podług adresu.

§. 38. Po przesłaniu uczestnikowi telefenicznie telegramu lub fonogramu, posłany mu będzie na żądanie zwykłą drogą pocztową urzędowy wypis telegramu lub fonogramu listem służbowym bezpłatnym.

Telegram przesłany uczestnikowi telefonicznie, uważany będzie za doręczony według przepisu nawet bez tego listu.

§. 39. Pierwopisy fonogramów (listów, kart korespondencyjnych lub pneumatycznych biletów), pozostają w ognisku a względnie w rozmownicy publicznej i służą za dowody do rachunków.

§. 40. Telegramy i fonogramy oddane telefonicznie w ognisku, a spisane na podstawie telefonicznego przyjęcia, uważane będą za wygotowane przez oddawcę.

Na fonogramach, które uczestnicy a względnie rozmownice publiczne prześlą lelefonicznie ogniskom, iżby je posłały dalej posłańcem, pocztą lub przewodem pneumatycznym, umieszczany będzie z urzędu, w górnym lewym rogu koperty listowéj a względnie karty korespondencyjnej lub pneumatycznej dopisek „fonogram“.

§. 41. Jeżeli uczestnik życzy sobie, aby jego stacyę przeniesiono gdzieindziej a względnie, aby: ruch całkiem lub częściowo przełożono, winien wziąć na siebie koszta, jakie z tego powodu zarząd poczt i telegrafów rzeczywiście poniesie.

§. 42. Uczestnik obowiązany jest obchodzić się według przepisu z przyrządami telefonicznemi, bateryami itp. oddanemi mu do użytku, i wszelkiemi siłami chronić je od uszkodzenia. Rozbieranie przyrządów telefonicznych i wszelkich innych przedmiotów do urządzenia należących i zmienianie w nich czegokolwiek, jest wyraźnie zabronione.

§. 43. Koszta naprawienia uszkodzeń telefonu, w obrębie ogrodzonéj posiadłości uczestnika zdziałanych rozmyślnie, z rozpusty lub przez niedbalstwo, ponosić ma uczestnik. Tenże winien także zwrócić wartość przedmiotów oddanych mu inwentarycznie, gdyby zginęły.

Oznaczenie kosztów naprawy a względnie war-

tości przedmiotu uszkodzonego jest rzeczą właściwej dyrekcyi poczt i telegrafów.

§. 44. Zakładu telefonicznego używać można tylko w godzinach służbowych ogniska. Godziny służbowe rozmownic publicznych, które nie są oraz ogniskami, oznaczane będą w każdym z osobna przypadku.

W razie niebezpieczeństwa [§. 45] można wyjątkowo użyć zakładu także w czasie nieprawidłowym.

§. 45. Użycie zakładów telefonicznych do uwiadomienia o niebezpieczeństwie i w celu sprowadzenia straży bezpieczeństwa publicznego w razie pożaru, wylewu wód lub innych wydarzeń żywiołowych, w razie jakiejś przygody publicznéj, zamachu na bezpieczenstwo osoby lub własności, jest uwolniony od opłaty należytości ustanowionych w §§. 9, lit. c), 10 i 11.

§. 46. Warunki połączenia istniejących już prywatnych zakładów telefonicznych z telegrafami rządowymi, postanawiać będzie na osobną prośbę ministerstwo handlu w każdym z osobna przypadku.

§. 47. Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia ogłoszenia.*)

---

*) T. j. od dnia 11. pazdziernika 1887.

Nakładem gminy miasta Krakowa. — Drukiem A. Koziańskiego w Krakowie.